

Strážce plamene

Petr Hapka

F **C**
Jste v tom po krk i když nevinně,
Dmi
informovala mě věštkyně,
C
řekla, ať to pána neleká,
F
ale kdosi jede z daleka.

F **C**
Vidím ženu, jak se blíží tmou,
Dmi
dlaně horké, hlavu ohnivou,
C
no a Vám je zřejmě souzené,
B
stát se strážcem toho plamene.

B **Ami**
Žertujete jaksi třeskutě,
Gmi
tady máte, já jdu na kutě,
Bmi
řekl jsem jí dávno odevzdán
F
nevyhnutelnosti chladných rán,
C
než mě ale k ránu objal chlad,
Dmi
zkoušel jsem si do tmy malovat,
Bmi
ženské tělo lehce schoulené,
F
vedle strážce svého plamene,
C
než mě ale k ránu objal chlad,
F
zkoušel jsem si do tmy malovat...

Jak mě svírá úsvit z ocele,
nepozvána vchází neděle,
a já dávám ruce za hlavu,
plnou názvů měst a přístavů.

Žije v Čechách nebo zámoří?
Odkud přijde, kdy se rozhoří?
Oheň, který vede ztracené,
ptám se právem strážce plamene.

Vrabci, který hopsá po římse,
zdá se, že už brzo zblázním se,
Proto na něj křiknu z plných plic,
kratochvíle z pouti a nic víc.
Kdo by věřil, že se blíží tmou,
zrovna sem ta s hlavou ohnivou,
a že právě mně je souzené,
stát se strážcem toho plamene.

Než mě ale k ránu objal chlad,
zkoušel jsem si do tmy malovat...